

నాస్తి (న+అస్తి)

- పెళ్లారు చంద్రశేఖర్



(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

హాస్టలు మెన్ లో పెద్దగొడవ అయింది.మెన్ లో గొడవ అంటే ఫుడ్ బాగులేదనేగా,ఆరోజు రాత్రి కంచాలుపట్టుకు, నేవుంటున్నగెప్పుహౌస్ కి వచ్చేరు స్టూడెంట్స్. దాంతో అదొక ఇష్యూకింద అయింది. మెన్ ఇన్ చార్జ్, మెన్ కాంట్రాక్టరు,అందరం సమావేశం అయి కొన్ని పరిష్కారాలు ప్రతిపాదించాం కానీ స్టూడెంట్స్ ని అవి చల్లబర్చలేకపోయాయి. మెన్ విషయంలో స్టూడెంట్లు రోజుకో సమస్యలేపుతున్నారు.

ఇంక ఇది ఇలా వుంటే బావుండదని కాంట్రాక్టర్ని మార్చే ప్రతిపాదన వచ్చింది. ఆ ప్రతిపాదనతో మెన్ కాంట్రాక్టరు రాజాచౌదరి, శ్రీనివాసచౌదరి వేపు గుర్రుగా చూసి మెన్ కాంట్రాక్ట్ నుండి తప్పుకున్నాడు. రాజా శ్రీనివాసచౌదరికి, మేనమామకొడుకు, అక్కడితో ఆగలేదు. రాజా తనమకాం ఆహూరినుండి పక్కనున్న టౌనుకి మార్చేసాడు.

అతనితో పాటు,మరికొంతమందిని తీసుకుపోయాడు. మెన్ కి కొత్త కాంట్రాక్టరు వచ్చాడు. కానీ ఫుడ్ పాతదే.

.....

ఇది జరిగిన నాలుగునెలలకి, కాలేజీ కోపరేటివ్ స్టోర్స్ లో పెద్దగొడవ అయింది. స్టూడెంట్స్ కోపరేటివ్ అద్దాలు అవీ పగలుకొట్టారు. కోపరేటివ్ ని వో విధంగా దోచుకున్నారు. ఇలా ఎందుకు జరిగింది?.

శ్రీనివాసచౌదరి చెప్పిన సమాచారం ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. కాలేజీకోపరేటివ్ స్టోర్స్ లో మందు బాటిల్లు అమ్ముతున్నారు. ఆ విషయంలో గొడవ అయింది. ఇంత వరకూ సజావుగా జరుగుతున్నది. ఇప్పుడు రగడకి కారణం ఏమిటి? దీనివెనకాలవున్నభావమేమిటి, వెంటనే మూర్తి పేరు బైటికి వచ్చింది. దానికి మూర్తి చౌదరి సపోర్టు ఎంతేనా వుంది. అందుకే ఇన్నాళ్ళూ తెలిసినా ఏం చెయ్యలేకపోయాం .

ఇంత వరకూ బాగానే వుంది. కాలేజీకోపరేటివ్ ని బైటవ్యక్తులకి కాంట్రాక్టు ఇవ్వడానికి నిర్ణయం అయిపోయింది. ఇప్పటివరకూ కాంట్రాక్టు చేసిన శ్రీనివాసచౌదరి పెదనాన్న గారి అబ్బాయి. కాలేజీ వదలి వెళ్ళక తప్పలేదు.

శ్రీనివాసచౌదరి “వాడెవడైతే నాకేం తప్పుచేసినప్పుడు మనం వొల్లక వుండకోడదు”అన్నాడు.

కాలేజీ కోపరేటివ్ కంట్రాక్టరు మొత్తంగా ఆహూరే వదిలోని వెళ్ళిపోయాడని విన్నా.... కాని ఇది బైటికి కనిపిస్తున్నంత, సులభంగా అర్థం అవదు.

అయితే మరేమిటి శ్రీనివాసచౌదరికి కాలేజీ కాదు కావలసినది. దానివెనుకాలున్నఅస్తి. దానికోసం తనవాళ్ళందర్నీ తనకి పోటీగా రాగల సత్తావున్న వాళ్ళందర్నీ , అది తన పరసంబంధం లేకుండా తప్పిస్తున్నాడు.

అస్తికి కులం, గోత్రం, బంధుత్వం ఏమీ వుండవన్నది అర్థం అయింది.

ఆ ఆలోచన నన్ను చటుక్కున పొడిచింది.

నేను జాగ్రత్త పడాలి అనుకున్నా జాగ్రత్తపడ్డా.

.....

ఏ సంస్థకేనా ఫినాన్స్ ముఖ్యం .

నేనూ మూర్తిలా చేస్తే అంటే ఇక్కడరాబడితో వేరే చోట ఆస్తులు కొంటే శ్రీనివాసచౌదరికి అర్థం అయిపోతుంది.

అందుకే కుంటి నడకలు నడుస్తున్న వత్సలమాన్యుఫాక్చరింగ్ ఇండస్ట్రీస్ కాలేజీ ఎటాచ్ చేసాను. దానికి “ఎర్స్ వైల్ యులెర్స్” అన్న షాక నివాదం తోడు. శ్రీనివాసచౌదరి, తనకి పోటీ లేకుండా తనవాళ్ళని మెల్లగా తప్పిస్తోంటే నా ఇండస్ట్రీస్ లో కాలేజీవాళ్ళకి చోటు కలిపిస్తూ, టాను అంటే ఇష్టపడే వాళ్ళని ఫైనలియర్ విద్యార్థుల్ని, ఇండస్ట్రీయల్ ఎక్స్ పోజర్ పేరుతో ఇండస్ట్రీకి పంపి అక్కడ శిక్షణ ఇప్పించడం, అనే సదుద్దేశాన్ని, కాలేజీలో అందరూ ఏకగ్రీవంగా వొప్పుకున్నారు.

కానీ దానికోసం కొన్ని కోట్ల కాలేజీ సొమ్ము పెట్టి ఇండస్ట్రీని మోడ్రనైజ్ చెయ్యాల్సి వచ్చింది. అదీ అంచెలంచెలుగా జరిగింది. ఇక్కడున్న నిపుణులు అక్కడికి మారిపోయారు.

వత్సల మాన్యుఫాక్చరింగ్ ఇండస్ట్రీస్ పుంజుకుంది. దాని ప్రాఫిట్స్ మీద ఎవరికీ హక్కుండదు. నాకు గిరిజాదేవికి వత్సలకి తప్ప రెండేళ్ళు సజావుగా సాగిన వొప్పందంలో చురుకుదనం లేదా (హిడెన్ ఎజెండా)శ్రీనివాసచౌదరికి అర్థం అయింది. కాలేజీ బేలెన్స్ షీటు నష్టాల్లోకి వెళ్ళింది. కాలేజీ కొంచెం దెబ్బతింది.

అది శ్రీనివాసచౌదరికి రుచించని విషయం. కానీ ఏం చెయ్యడానికి లేదు.

ఈ ఇండస్ట్రీతో బంధాలు నచ్చలేదు. అన్నాడు. కాలేజీ వచ్చే రాబడి కాలేజీకే ఖర్చు పెట్టాలి, అన్నాడు. ఎక్కడా కాలేజీ రాబడి ఇంకో దగ్గర ట్రాన్స్ ఫర్ చేసినట్టు రికార్డుల్లో లేదు. ఈ కొత్త పరిస్థితుల్ని ఎలా ఎదుర్కోవాలో ఎవరితో చర్చించాలో శ్రీనివాసచౌదరికి అర్థం కాలేదు. అప్పటికే తనవాళ్ళని పోగొట్టుకుని వంటరివాడయ్యాడు. ఆసమయంలో నన్ను బెదిరించడమే అతనికి దారి.

“నాకు సెటిల్ చెయ్యి. నేను కాలేజీ పాడైపోతోంటే చూడలేను” అన్నాడు.

అందుకు నేను సిద్ధంగా వున్నా. రాజకీయంగా గిరిజాదేవికన్న పలుకుబడి ముందు శ్రీనివాసచౌదరి ఢీలాపడ్డాడు.

.....

వత్సలకి సమయం ఇచ్చేసరికి వత్సల తేరుకుంది. పిల్లలతో పాటు అమ్మ, వత్సలనీ సాకుతోంది.

అమ్మకి క్రమేపీ చూపు తగ్గుతోంది. తిరుపతి తీసుళ్ళరా, అని అడిగింది. వత్సలని కూడా అడిగాను తిరుపతి వెళ్ళామా అని వత్సల అలాగే అని బుర్రూపింది. ఎలాంటి వత్సల ఎలా అయిందో అనుకున్నాను. ఎక్స్ సివ్ మేకప్ తో క్లాష్టిగా తిరిగే వత్సల ఈ పన్నెండేళ్ళలో హైక్లాస్ ముత్తయిదువులా తయారైంది. ఇదంతా అమ్మమహత్యం ఇంతకు ముందులా ప్రతీ పార్టీకి తయారవడంలేదు. ఇప్పుడు గిరిజాదేవి పక్కన వత్సలని పెడితే ఇద్దరూ అక్కా చెళ్ళేళ్ళు అనుకుంటారేమో .

.....

తిరుపతి వెళ్ళడానికి ప్లాను చేసాను. కాని కోర్కె ప్రకారం అన్నవరం ద్రాక్షారామం, బెజవాడ కనకదుర్గ, కాళహస్తి, తిరుపతి చూసి రావాలంటే చాల హైరానాపడిపోతాం ఏం చెయ్యాలా అని ఆలోచిస్తోంటే గిరిజాదేవి స్పెషల్ వేన్ తయారు చేసి దాంట్లో వెళ్ళండి అని సలహా చెప్పింది. దానికి ప్లానింగ్ కూడా చెప్పింది. దాని ప్రకారం ప్లాంట్ ది టాటాసియారా తీసుకుని దానికి బాడీ మార్పించాను. వెనకాల వచ్చిన బాడీలో అయిదు ఫోల్డింగ్ బెడ్స్ వచ్చేటట్లు చూసాను. బాడీకి రెండు సైడుల్లో రెండు డోర్ మెట్రీ బైపు పడకలు, పక్కగా లాహిరికి చిన్నపడక ఏర్పాటుచేసాను. రూఫ్ కి పెద్దకబోర్డు పెట్టించాను. దాంట్లో తినే వస్తువులు, బట్టలు అవీ పెట్టుకునేటట్లు అరలు పెట్టించాను.

బాడీ బలంగా తయారు అయింది. దాని వెనుక తలుపు పెట్టించి, దానికి చైల్డ్ లాక్ సిస్టమ్ ఏర్పాటు లోపలనుండి బయటనుండి లాక్ ఓపెన్ చెయ్యచ్చు మొత్తం ఇరన్ ఏంగిల్స్ స్కెలిటన్ తయారు చేసి మొత్తం బాడీచుట్టూ వెల్డ్ చేయించాను. లోపల బాడీ చాల ప్రొటెక్టివ్ గా తయారైంది. ఒకేసారి ప్రయాణానికి వీలుగా. బాడీకింద యాబైలీటర్ల ఎక్స్ ట్రా టాంక్ ఏర్పాటు చేయించాను. టాటాసియారా చాల బాగా తయారైంది. దానికి, విజయహంస, అని పేరు పెట్టాము. ప్రయాణానికి కావలసినవి అన్నీ పూర్తి చేసుకుని ఓమంచి ముహూర్తంలో బయలుదేరాము.

.....

విజయహంస డ్రైవరు చాల ఘటికుడు, ఎంత స్పీడులో నడిపినా బండి ఒడిదుడుకులు పడ్డం లేదు. చాల స్కూత్ గా నడుస్తోంది. ఓ రోజు పొద్దున్న ఎనిమిదిగంటలకి బయలుదేరి ఆసీలుమెట్ట వెళ్ళి, సంపత్ వినాయకుడి గుడి దగ్గర ఆగాము.అందరం వినాయకుడిని ప్రయాణం నిర్విఘ్నంగా జరగాలని కోరుకున్నాం. అమ్మ వినాయకుడికి కొబ్బరికాయ కొట్టింది.

అక్కడినుండి బయలుదేరి,విజయహంస,మధ్యాహ్నం పన్నెండయ్యేసరికి, అన్నవరం చేరుకుంది. అన్నవరంలో సత్యనారాయణస్వామి దర్శనం చేసుకుని, కొండదిగువకి వచ్చేసరికి మూడున్నర అయింది. అక్కడనుండి తిన్నగా సాయంకాలానికి కాకినాడ చేరుకున్నాం కాకినాడలో లాడ్జిటీసుకు, విశ్రమించాం. పొద్దున్నే లేచి ద్రాక్షారామం బీమేశ్వరుణ్ణి సందర్శించి, రాజమండ్రి వచ్చేసరికి సాయంకాలం నాలుగయింది. అక్కడ హోటలు రూము తీసుకుందామని నేను అమ్మవత్సల అంటే డ్రైవరు ఎందుకు మీరు పడుకోండి మెల్లగా తీసుకెళతాను. తెల్లవారేసరికి బెజవాడలో ఉంటారు అన్నాడు.

మొదట ఒప్పుకోకపోయినా సరే ఈ అనుభవం ఎలా ఉంటుందో చూడాలనిపించి, నేను డ్రైవర్ పక్షం వహించాను. అమ్మకి, వత్సలకి, ఇష్టం లేకపోయినా, మెల్లగా నడుపుతానన్నాడుకదా అని సరే అన్నారు.

గోదారి వొడ్డున ఇస్కాన్ టెంపుల్ కెళ్ళి, హారతి అయిపోయాక, రాజమండ్రిలో భోజనం చేసి రాత్రి ఎనిమిదిగంటలకి బయలుదేరాం. అందరం ఎవరి పక్కలమీద వాళ్ళుపడుకున్నాం. 'విజయహంస' మెల్లగా వయ్యారంగా గోదావరి బ్రిడ్జిమీంచి పోతోంది. గోదావరి హోరు, చల్లటిగాలి వేసులోకి చేరి మాకు మత్తును పంచుతున్నాయి. రాత్రి పన్నెండుగంటలకి 'విజయహంస' ఏలూరు చేరుకుంది. అక్కడ ఒక హోటలు దగ్గర విజయహంసని ఆపాడు డ్రైవరు. నేను డ్రైవరు చాయ్ తాగాం. తాతగాడు లాహిరి నిద్రపోతున్నారు. అమ్మ ని, వత్సలని అడిగితే చాయ్ తాగనన్నారు.

బాగా మెల్లగా తోలుతున్నావ్ ఎక్కడా నిద్రడిప్టర్స్ అవలేదు. అన్నా, డ్రైవర్ని మెచ్చుకుంటూ. డ్రైవర్ నవ్వుతూ తలవూపాడు. మళ్ళీ ఇద్దరం,విజయహంస, ఎక్కాం.....

విజయహంస విజయవాడ బయలుదేరింది. మెల్లగా నడవడం వల్ల విజయహంస తెల్లవార్జామున మూడుగంటలకి విజయవాడ చేరుకుంది. కనకదుర్గ కొండ దగ్గరగా ఒక లాడ్జి తీసుకుని విశ్రమించాం.

మర్నాడు ఎనిమిదిగంటలకి దుర్గమ్మ దర్శనం చేసుకు, అక్కడికి దగ్గరగా ఉన్న మంగళగిరి వెళ్ళి పానకాలనరసింహస్వామిని దర్శించి, ఇంక డైరెక్టుగా తిరుపత్ అని బయలుదేరాం విజయవాడలో మేం బయలుదేరేసరికి, సాయంకాలం ఆరయింది. 'విజయహంస'నిన్న రాత్రి ప్రయాణ అనుభవం, డ్రైవరు మీద పూర్తి నమ్మకం పెంచింది. అందరం పడుకున్నాం, విజయహంస మెల్లగా తిరుపతి వేపు సాగుతోంది.

.....

విజయహంస మధ్యలో ఆగితే నిద్రలేచాను. అప్పుడు రెండుగంటలయింది. విజయహంస రోడ్డునైడుగా ఉన్న టీదుకాణం దగ్గర ఆగి ఉంది. డ్రైవరు టీ తాగుతున్నాడు. నేను తాళం తీసి బయటికి వచ్చా....., అమ్మ వత్సల,తాతగాడు,లాహిరి గాఢనిద్రలో ఉన్నారు. టీ దుకాణం దగ్గర టీ తాగాను.

టీ తాగడం ముగించాక, డ్రైవరు, "బయలుదేరుదామా సార్" అన్నాడు.అలాగే అని పక్కకొట్లో సిగరెట్ కొని వెలిగించాను. వెనక్కి వెళ్ళి విజయహంస డోరువేసి లాక్ చేసి ముందుకొచ్చి డ్రైవరు పక్కన కూర్చున్నాను.

కటికచీకటిని చీలుస్తూ, హెడ్ లైట్లవెలుగులో విజయహంస మెల్లగ సాగుతోంది. నా సిగరెట్ మెల్లగా కాలుతోంది. గాలి జోరుగా సాగుతోంది. సిగరెట్ అయిన వెంటనే దాన్ని పారేసి సీటు వెనక్కి ఆసుకున్నాను. గాలి చల్లగా మొహాన్ని తాకి హాయినిస్తోంది. ఎదురుగా ఏ వెహికిల్ రావడం లేదు. యెంత మెల్లగా వెళ్తుందనుకున్నా విజయహంస నలభైకిలోమీటర్ల వేగంతో వెళుతోంది. వొడిదుడుకులులేవు సాఫీగా సజావుగా పోతోంది. వాతావరణం చల్లగా వుండడం వల్ల, రోడ్డునైడున చితుకులమంటలు ఆరుతూ వెలుగుతూ కనిపిస్తున్నాయి. కొన్ని చితుకుల మంటలు రోడ్డు మధ్యనే కనిపించాయి. వాటిని తప్పించినపుడు విజయహంస స్పీడు తగ్గుతోంది. చల్లగా గాలి మత్తుగా వుండి...మెల్లగా నిద్రలోకిజారిపోయాను.

'..ఢాం.'అన్న పెద్ద చప్పుడుతో తెలివి వచ్చింది.

రోడ్డుమీద విజయహంస ఆగిపోయింది. చీకటి చిక్కగావుంది. రోడ్డుకి పక్కల చెట్లనుండి కీమరాయలు అరుస్తున్నాయి. ఈ చప్పుడు వచ్చిన రెండు నిముషాల్లో విజయహంస వెనకాతల పెద్ద వెలుగు కనిపించింది. అది మంటల్లా పైకి వచ్చింది. నేను డోరు తెరుచుకు వెనక్కి పరిగెత్తాను. వెనకాల ఏర్పరిచిన ఎక్ ట్రా డీజిలు టాంక్ పగిలింది. డీజిల్ మండుతుంది. రాసురాసు డీజిలు మొత్తంగా చిమ్ముతోంది. మంటలు చాల ఎత్తుగా లేస్తున్నాయి.

ఆ మంటల వేడికి అమ్మ, వత్సల, లేచారు. ఇద్దరూ బెంబేలుపడిపోయారు. తాతగాడు లేచాడు. ఏడుస్తున్నాడు. డ్రైవరు రోడ్డుపక్కనున్న మట్టితీసి మంటలమీద పోస్తున్నాడు. ఏంచేయాలో నాకు క్షణం అర్థం కాలేదు. తలుపు తెరవాలంటే మంటల్లో నిలబడి తలుపు తెరవాలి. అది సంభవంగా తోచలేదు. వత్సలకి, కీ ఇస్తే తను తలుపు తెరిచి, బైటికి దూకేయగలడు. కొంచెం కాలినా ప్రాణాలతో బయటపడతారు.

వత్సలని కారు పక్కగా ఉన్న కిటికీ దగ్గరకి రమ్మని సైగచేసాను. వత్సల పిచ్చిచూపులు చూస్తోంది. నేను రమ్మన్నట్టు వచ్చింది. కాని నన్ను అర్థం చేసుకోలేకపోతోంది. అప్పుడు అమ్మని పిలిచాను. కాని అమ్మకి కొంచెం చెవుడు అంతగా కనబడదు. ఆ ఎర్రటి మంటలే అక్కడ కాంతిని ప్రసరిస్తున్నాయి. ఆ సమయంలోనే టాంకునిండి బైటికి వస్తున్న డీజిలు కారు చక్రాలకిందకి వెళ్ళి అవి అంటుకుని కాలడం మొదలుపెట్టాయి. దాంతో ఆ ప్రదేశం అంతా చిక్కని పొగలేచింది. పొగ వేసుని చుట్టేసింది వేసులోకి చొరబడితే వాళ్ళకి వూపిరి ఆడదు. ఏమి చెయ్యాలి? నా ఆలోచనలో నే వుండగానే పెద్దగాశబ్దం చేస్తూ టైర్లుపేలి విజయహంస వెనకభాగం మంటల్లో చతికిలబడింది అటుపక్క వో లారిగాని, వాహనం గాని రావడంలేదు.

నాకు ఆలోచన నశించింది ఏంచేస్తే లోపలివాళ్ళు బయటపడతారు అన్న ఆలోచనేనేను పరిగెత్తుకు డ్రైవరు సీటు దగ్గరకి వెళ్ళి సీటువనక ఉన్న విండో బద్దలు కొట్టి లోపలికి చూసాను. అప్పుడు వత్సల వెనక్కి తిరిగి నన్ను చూసింది. రమ్మనమని సైగచేసాను. నా జేబులో ఉన్న 'కీ' ఇచ్చాను. ఆ 'కీ' తో తలుపు తెరవమన్నాను. వత్సల 'కీ' తీసుకుంది. గబగబా తలుపు దగ్గరకి వెళ్ళింది తలుపు పట్టుకుంది.

కెవ్వన కేకపెట్టి వెనక్కి పడిపోయింది. ఎవరూ గమనించలేదు. గాని తలుపు దాని లాక్ మొత్తం కాలి ఉన్నాయ్ వత్సల అరచేతి చర్మం ఊడిలాక్ కి అంటుకుపోయింది. కాసేపట్లో సల్లగా కమిలిపోయింది.

అప్పుడే ఆ 'కీ' వేసులో నేలమీద పడిపోయింది. నాకు ఏం చేయాలో తెలియలేదు. డ్రైవరు సీటులోంచి వెనక్కి వచ్చాను. నేచేసిన తప్పు అదే తొందరలో డ్రైవరు సీటు తలుపు వెయ్యలేదు. పొగంతా వేసులోకి ప్రవేశించింది. వేసులో దగ్గులు మొదలయ్యాయి. వేసులో అమ్మని, వత్సలని, తాతగాడిని, లహరిని పొగచుట్టేసింది.

డ్రైవరు చేతిలో కర్రవుంది. దాంతో తలుపు బద్దలకొట్టడానికి చూస్తున్నాడు. అప్పటికి ముందు టైర్లు కూడా కాలడం మొదలుపెట్టాయి. విజయహంస కున్న అసలు డీజిల్ టాంకు బద్దలైంది. దాంతో మంటలు విపరీతంగా పైకి లేచాయి. లోపల అమ్మ, వత్సల, అరుస్తున్నారు, బెంబేలుపడిపోతున్నారు. నాకు పిచ్చి ఎక్కినట్లనిపించింది. డ్రైవరు సరిగ్గా తలుపుని బద్దలు కట్టడం లేదనిపించింది. అతని చేతిలో కర్రని తీసుకుని మంటల్లోకి వెళ్ళబోయాను. డ్రైవరు నన్ను గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. అతని చెయ్యి కొరికాను. అతను వదలలేదు. ఏదో అంటున్నాడు. నాకేం వినబడటంలేదు. ఎదురుగా అగ్ని గుండంలో అమ్మ, వత్సల, తాతగాడు, చిన్నారి లహరి ఎప్పుడో ఉడికిపోయింటుంది. బుర్రబద్దలైపోతోంది. ఏం చేయాలి...?

డ్రైవరు నన్ను తట్టుకోలేక.. నన్ను గట్టిగా నెత్తిమీద బాదాడు. నేను ఏడుస్తూ రోడ్డుమీద పడిపోయాను. అప్పటికి టైర్లు కాలిపోయాయి. ముందు టైర్లు పెద్దశబ్దం చేస్తూ పేలిపోయాయి. విజయహంస పూర్తిగా మంటల్లో చతికిలబడిపోయింది. చిక్కని పొగ మంటలు విజయహంసని పూర్తిగా చుట్టుముట్టేసాయి. సజీవదహనం ఆత్మీయుల సజీవదహనం... యెలా ఆపడం యెన్నో భయాలకి అతీతంగా దృఢంగా విజయహంస నిర్మంచా, దాన్ని పగలగొట్టాలి వస్తుందని, నేనే అనుకోలేదు. డ్రైవరు యే చితుకుమీదనుంచో నడిపిఉంటాడు. కింద డీజిలు టాంక్ నిప్పంటుకుంది. చేసిన తప్పుకాక, ఇప్పుడు నన్ను అడ్డుకుంటున్నాడు. డ్రైవరు మీద కోపంతో వెనక్కు తిరిగా....

డ్రైవరు నా నెత్తిమీద మరో దెబ్బవేసాడు. నాకు సృహతప్పిపోయింది. తిరిగి నాకు సృహవచ్చేసరికి గూడూరు హాస్పిటలు బెడ్ మీద వున్నాను.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments